

Kurbanlık Ve Kurbanlık Olmayan Koyunların Sohbeti

— kul mehmet · 26 Mayıs 2026

Kurbanlık ve Kurbanlık Olmayan Koyunların Sohbeti

Kurban Olacak Koyun:

“Bugün benim yolum belli... İçimde bir hüzün var ama aynı zamanda bir teslimiyet. Çünkü biliyorum ki bu yol, bir ibadetin parçası. İnsanların sofralarında paylaşılacak, dualarında anılacak bir parça olacağım.”

Sakat Koyun:

“Benim yolumsa yarım kalmış gibi... Ayağım aksıyor, kurban olamıyorum. İçimde burukluk var. Sanki eksik kalmış bir görev gibi. Ama yine de yaşamak, nefes almak, çimenlerin kokusunu duymak da bir bayram değil mi?”

Kurban Olacak Koyun:

“Doğru söylüyorsun kardeşim. Senin varlığın da bir anlam taşıyor. Belki kurban olamıyorsun ama insanların merhametini hatırlatıyorsun. Bayram sadece kesmek değil; yaşatmak, korumak, şefkat göstermek de bayramdır.”

Sakat Koyun (biraz neşeyle):

“Öyleyse ben de bayramın gülen yüzü olayım. Çocukların başını okşadığı, ellerine ot taneleri verdiği

koyun... Sen sofralara umut taşıyacaksın, ben ise yaşamın devam ettiğini hatırlatacağım.”

Kurban Olacak Koyun (hüzünle ama huzurla):

“Ne güzel söyledin... Bayramın ruhu bir güvercin gibi göğe yükselirken, biz de onun kanatlarında farklı anlamlar taşıyoruz. Sen merhameti, ben teslimiyeti... İkimiz de bayramın parçasıyız.”

Sakat Koyun (hüzünle):

“Pişmanlıklar, “keşke”ler, ihanetler... Dahası yitirilen güvenler... İnsanların dünyasında bunlar çoktur. Biz koyunların dünyasında ise en büyük pişmanlık, sürüden ayrı düşmektir. Ama yine de bayram bize bir umut taşır.”

Kurban Olacak Koyun (huzurla):

“Doğru söylüyorsun. İnsanların pişmanlıkları, bizim sessizliğimizde yankılanır. Ben kurban olacağım, belki bir canım eksilecek ama bir sofrada güven yeniden kurulacak. İnsanlar paylaşmayı hatırlayacak.”

Sakat Koyun (biraz neşeyle):

“Ben kurban olamıyorum, ama belki de bu benim şansım. Çocukların elleriyle bana ot vermesi, başımı okşaması... İşte benim bayramım bu. Ben yaşarken onların merhametini hatırlatacağım.”

Kurban Olacak Koyun (hüzünle ama umutla):

“Sen merhameti taşıyorsun, ben teslimiyeti. İkimiz de bayramın farklı yüzleriyiz. Bayramın ruhu bir güvercin gibi göğe yükselirken, kanatlarında bizim hikâyelerimizi de taşıyacak: senin yaşam sevincini, benim sessiz huzurumu.”

Sakat Koyun (gülümseyerek):

“Öyleyse biz koyunlar da insanlara bir ders verelim: Pişmanlıklar, “keşke”ler, ihanetler... Hepsi bir gün merhametle onarılır. Bayram, sadece sofralarda değil, kalplerde de kurulmalı, vesselam.”

Mehmet Aluç